

Sygn. akt V CSK 407/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa O. Sp. z o.o. w O.

przeciwko L. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 lutego 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 marca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanego L. M. od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 4 listopada 2013 r., którym zostało częściowo uwzględnione przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powodowej O. spółki z o.o. w O. kwoty 144 835,63 złotych z odsetkami i kosztami postępowania. Oddalając apelację Sąd drugiej instancji uznał za prawidłowe ustalenia faktyczne oraz ocenę prawną w sprawie wykonania przez powódkę stanowiącej przedmiot jej świadczenia hali magazynowo-sklepowej i użytkowania jej przez pozwanego.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, tj. art. 647 w związku z art. 654 k.c. i postanowień umowy łączącej strony przez uznanie, że wynagrodzenie za wykonanie robót objętych umową może być należne mimo niewykonania tych robót, że może dojść do odbioru robót jednostronnie oraz że może dojść do odbioru bez obecności na miejscu budowy („zza biurka”). Naruszenie przepisów postępowania dotyczy art. 233 § 1 k.p.c. przez kardynalne błędy w ocenie materiału dowodowego, art. 232 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powódka wykazała przesłanki odpowiedzialności pozwanej i wysokość wynagrodzenia, a także art. 382 k.p.c. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pełnomocnik pozwanego powołał się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego wymagającego wyjaśnienia oraz na oczywiste uzasadnienie skargi.

Odwołując się do art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. skarżący podniósł trzy zagadnienia prawne. Po pierwsze, czy nie wyznaczenie przez wykonawcę terminu odbioru robót może obciążać inwestora, po drugie, czy nie wyznaczenie przez wykonawcę

takiego terminu może upoważniać do jednostronnego odbioru robót, po trzecie, czy odbiór jednostronny może się odbyć bez obecności na placu budowy.

Niestety, formułując wskazane pytania pełnomocnik skarżącego ani nie wykazał, żeby miały one stanowić sobą zagadnienia prawne, ani poprzez profesjonalny wywód prawniczy nie próbował nawet przedstawić merytorycznej strony tych zagadnień. Ograniczył się jedynie do polemiki z ustaleniami faktycznymi i ocena dowodów dokonana przez sądy w toku instancji, łącząc w dodatku podstawę kasacyjną określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. z oczywistą zasadnością skargi (bez powołania art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), w sytuacji gdy są to dwie odrębne przyczyny uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania. Co do kwestionowania ustaleń faktycznych i oceny dowodów, to wiadome jest, że nie mogą stanowić w ogóle podstawy skargi kasacyjnej, gdyż Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym dokonuje wyłącznie oceny prawnej prawomocnego orzeczenia sądowego i opiera się na ustaleniach faktycznych i ich ocenie dowodowej dokonanej przez sądy powszechne w toku instancji (art. 398³ § 3, art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

W uzasadnieniu pełnomocnika pozwanego brak jest, poza odnoszeniem się do ustaleń faktycznych i powoływaniem dowodów, znanych Sądom rozpoznającym sprawę jakichkolwiek rozważań prawnych, wskazujących na istotę zagadnień prawnych. Skarżący nie zauważył, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową, a skarżony wyrok jest prawomocny i podlega wykonaniu. Nie zauważył też, że podniesione zagadnienia prawne nie mają stanowić pytań mających znaczenie tylko w danej sprawie, ale muszą przez swoją wagę i wątpliwości teoretyczne oraz praktyczne skłaniać do udzielenia odpowiedzi, która będzie miała znaczenie dla rozwoju orzecznictwa i rozwoju prawa, realizując w ten sposób także publicznoprawny cel skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu wniosku w niniejszej sprawie nie zostały spełnione żadne przesłanki, które są formułowane w licznych orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz obecne w doktrynie przez dostępne komentarze i opracowania, w którym dawno wyjaśnione zostało, na czym polega skarga kasacyjna, jakie ma cele i co oznacza merytorycznie wniosek o przyjęcie skargi wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji postanowienia.